

הן כמו נרות חנוכה: רואים אותן, הן משרות, אבל הן לא נבחרות

החתיכות של חרות

שתי המועמדות רצו גם הן להיות מחובקות בידי חבריהן, כמו הגב' רים. כשמיכה רייסר ורוכי ריבלין הצ' ליחו להיבחר, הם התנפלו בחיבוקים ובנשיקות על דויד לוי. היתה זו אהבה כנה ואמיתית בין עסקנים. אהבת גבר ואשה אינה יכולה להידמות לגילויי אהבה כדוגמת אלה. הגרילה להתבטא חברתית הכנסת מר' ים תעסה-גלור, שאמרה אחרי שנודע לה שאינה נמנית עם המועמדים לכניסת הבאה: "היה צריך להכניס אשה,

כשרוני מילוא נדחק לשביעייה השנייה, הוילו הנשים במטהו דימעה ושינסו מותניים, כדי שייבחר בשכי עייה השנייה. המועמדת לימור ליבנת הסתובבה במשך כל שעות היום בין המטות ה' שונים, וניסתה לרקוד הסכמים עצמיים. אלא שמאחוריה עמד מטה קטן. פעילות חרות הלכו אחרי הגברים, ו' סיעו להם, ולא לשתי המועמדות ה' יחידות שנתורו מבין ה'10 שהציגו את מועמדותן בתחילת המירוץ.

חירת פנים יפה עידן בת 17 מבית-שאן הגיעה להרצליה בעיקר כדי להשתף בבריכה. אם כבר עושים כף, אז זה בגדול.

הסטיקרים של רוני מילוא, חיים קופמן, צחי הנגבי ודויד מגן. מועמדים אחרים החליטו לחלק ל' חברי המרכז כובעים ציבעוניים, תיקי' ניילון או מלונים. האחראיות על הח' לוקה היו נשים. המועמדים סמכו על כושרה שיכנוע שלהן, או לפחות על מראן המושך.

רבה חתיכות היו ביום הרביעי בבחירות הפנימיות בתנועת הח' רות. הן עשו שם הכל. החל בעידוד וב' שיכנוע חבריהן המרכז למען הנציג ש' בורו עברו, וכלה בניהול ועדות הקלפי. במשך 20 שעות הן עברו ללא הפוגה, בחום הלוהט ששרר במרכז הספורט בהרצליה. אולם בסופו לא נכללה אף אשה אחת בין המועמדות ברשימת חרות לכנסת הבאה. הנשים בתנו' עתיד חרות הן על תקן נרות חנוכה בלבד.

בכניסה למרכז הספורט התמקם ה' מטה של שאול עמור, יושב ראש עי' ריית מיגדלה-עמק. עשרות נערות, ש' יצאו לאימכר לחופשת הקיץ, התגיי' סו להרץ ולעודד: "שאול הוא שלנו, שאול לא לבד, הוא בטח הנציג של כל אחד!" הן שרו בקול רם במגפונים ש' כידיהן, עליפי מנגינת השיר "האשם תמיד הוא בטח לא פראיר של אף אחד". הנערות הללו עברו ללא הפסק, בהנחיית רעייתו של עמור.

השביל המרכזי המה כולו נערות ונשים, חברות כל המטות, שעמרו וחילקו סטיקרים ציבעוניים, שנשאו שמות מועמדים. הבולטים שבהם היו

החזה שייך לציפי אלמוג, פ' עילה במטה של חיים קופמן. את הסטיקרים בחרה להד' ביק מעל שני המקומות הבולטים, אך קופמן לא נכלל בשביעיות.

לפני סגירת הקלפי בהצבעה לשביעייה הראשונה בחרו רק 20 מתוך 43 איש. הדילים עוד לא סוכמו סופית, ולכן לא כולם הצביעו. אך הנשים טובות-הלב ישובו בסבלנות אינ' קץ בשמש הקופחת, והמתנינו.

לשרות בלבד קלפי מיספר 17 היה מאויש כולו על-ידי נשים. היושבת-ראש היתה אסתר בקמן, פעילה שנים רבות. עימה ישבו רונייה ברונשטיין וקטי דויד. שעה

המועמדת לימור ליבנת, שזכתה במקום לא-רע בבחירות למא' נל, נכשלה כישלון חרוץ בניסיונה להיכלל ברשימה לכנסת. אולי משום שלא היתה לה פעילות-מטה כמו רונייה להב (משמאל), שהיתה פעילה מרכזית במטה של רוני מילוא. זו הזיזה כוחות, ניידה מצביעים, עשתה רשימות, אך חרף כל זאת - אף נותר לה זמן לאכול.

